DEN RØDE KRIG

Ungsocialistisk Organ

Jule-Numer

Nr. 12.	25 Øre pr. Nr. I Udlandet 30 Øre.	December 1919.	200 Øre aarlig. I Provinsen 225 Øre.	2 Aargang.

Freden er ratificeret

Hvorfor jeg er Ungsocialist.

Af Jacob Clarens.

3. Det representative System

I disse Dage oplever Verden noget, der, ifald det ikke under de nuværende Forhold kunde faa skæbnesvangre Følger, maatte kalde Smilet frem hos enhver nøgtern Iagttager.

Det amerikanske Senat har faaet forelagt en saakaldt „Fredstraktat“ til Godkendelse. Men visse Elementer, der siges at være mere erobringslystne og krigsgale end den øvrige Samling Senatorer, sætter sig imod denne Traktats Ratificering, og som Følge deraf maa ikke blot det amerikanske Folk, som siges at have valgt disse „Ældste“, men ogsaa hele den øvrige Verden, for hvilken de amerikanske Senatorer er fuldkommen ukendte og ligegyldige, vente med at gaa over til det næste Punkt paa den storpolitiske Dagsorden. Hvor taabeligt dette Forhold er, ser man først, naar man erindrer sig, at denne Forsamling Senatorer er udgaaet af det amerikanske Folk; men det samme er Tilfælde med Kongressens andet Kammer, og dette *har* godkendt Freden. Altsaa, det amerikanske Folk er i aabenlys Modstrid med sig selv, det baade godkender og forkaster Freden. Amerika er ligesom Danmark et demokratisk Land, d. v. s. et Land, hvor Folket styrer, men at Magelighed overlades Riget, Magten og Æren til en Del Mennesker, der er i den heldige Situation i Handling at kunne virkeliggøre det samlede Folks Idealer!

Eksemplet Amerika belyser navnlig Taabeligheden i Tokammersystemet. Paa det Punkt vil vore Socialdemokrater give os Medhold og, siger de, derfor „kæmper vi Arbejdere“ ogsaa for Indførelsen af Etkammersystem og dermed for Undgaaelsen af slige Modsigelser. Naar Socialdemokratiet faar afskaffet Landstinget, er vi et godt Stykke paa Vej til Tusindaarsriget. Saa er det Folket selv, der regerer — utvetydigt og umiddelbart — gennem det af den lige, almindelige Valgret fremgaaede Folketing og dettes parlamentariske Regering. Alle, tykke og tynde, unge og gamle, Kapitalister og Proletarer har lige megen Valgret og Valgpligt — ingen maa blive hjemme, naar der stemmes. — De aandssvage — og Flertallet af Samfundets Medlemmer betragtes ved denne Lejlighed som aandssvage — faar Undervisning i, hvorledes man sætter et Kryds, navnlig indprentes det, at man ikke paa nogen Maade maa give sine eventuelle personlige Meninger tilkende ved Bemærkninger paa Stemmesedlen.

Dagen efter Valget læser jeg, at dette eller hint Parti har vundet en stor Sejr. Er det et Oppositionsparti, der har vundet Magten, skynder vedkommende Partis Blade sig at bemærke, at de ærede Partifæller nu endelig ikke maa blive utaalmodige, selv om de i den nærmeste Fremtid ikke mærker store Forandringer i Forholdene. (Borgmester Jensen efter sidste Kommunevalg!) Men hvad nu? Valget stod maaske paa Spørgsmaalet: Spiritusforbud eller ikke. Og Sindene har været fastnaglede til dette ene Spørgsmaal; men de valgte Repræsentanter har Mandat i 3—4 Aar, og i den Tid skal der vel afgøres mere end Spiritusspørgsmaalet. Alt det afgør Repræsentanterne, hvad enten de har faaet Mandat dertil eller ikke.

Antallet af Forslag til Reform af det repræsentative System er overordentligt stort. Nogle har foreslaaet, at Vælgerne skulde have Lov og Lejlighed til ved hvert enkelt Spørgsmaal at flytte sin Stemme over paa den Repræsentant, han mente bedst kunde varetage hans Interesser i den foreliggende Sag. Andre har foreslaaet, at Repræsentanterne skulde have Stemmer i Forhold til det Antal, de repræsenterer, atter andre, at man i alle vigtigere Sager skulde gøre Brug af Referendum o. s. v. Disse Forslag interesserer for saa vidt som de er Forsøg paa at gøre det repræsentative System mere smidigt. Vi Ungsocialister benytter jo ogsaa Repræsentanter ved Kongresser og Konferencer, men med den store Forskel, at intet af det en Forsamling af Repræsentanter vedtager, har nogen Gyldighed, før det er godkendt gennem en Afstemning af alle de interesserede Parter (Urafstemning). Naar vi vender vor Kritik mod det repræsentative System, saa er det først og fremmest *Parlamentarismen*, vi ønsker at nedbryde. Vi søger ved Eksempler at vise, at det kun er tilsyneladende, at Magten ligger hos de af Folket „valgte“ Repræsentanter. Den egentlige Magt ligger i de økonomiske og intellektuelle Sammenslutninger. Det er dem, der bestemmer Lovenes Indhold. Rigsdagsmændene faar til Nød Lov til at redigere Formen.

Men netop fordi Parlamentet i Virkeligheden kun er en Paradeinstitution, er det naturligt at vende det parlamentariske Arbejde Ryggen og i Stedet have Opmærksomheden fæstet paa de Organisationer, der repræsenterer **den egentlige Magt i Samfundet: Kirken, Pressen, Bankerne og de øvrige kapitalistiske Organisationer samt Fagforeningerne og Arbejdernes øvrige Sammenslutninger.** Den parlamentariske Kamp er „uren“ i den Betydning, at mange hverandre uvedkommende Spørgsmaal filtres sammen og gøres til Genstand for Sjakren. I den direkte Kamp kender man ganske vist ogsaa til Tuskhandel, men ikke til en Sammenblanding af ganske uensartede Spørgsmaal. I det anarkistiske Samfund er der ingen Brug for en Rigsdag svævende over Vandene. Indenfor hver enkelt Kommune afgør Befolkningen paa Møder, hvor alle har Adgang Principperne for Kommunens Administration, og vil Grupper eller Kommuner forhandle om fælles Opgaver, udsender hver Gruppe eller Kommune Tillidsmænd, som udarbejder Forslag, der saa maa godkendes eller forkastes af de interesserede Parter.

I det nuværende Samfund er Parlamentet en Garanti for Staten. Folket vælger Gidsler til ved Taler og Beslutninger at støtte Staten i dens Bestræbelser for at holde det eksisterende økonomiske System oven Vande, saalænge har Staten ogsaa Autoritet ude i Befolkningen. Hvis vi idag afskaffede Rigsdagen og vendte tilbage til Hof-Enevælden, saa vilde Befolkningen uden Tvivl, det den troede se noget nyt, protestere og sig man ikke lod sig regere af en [illegible] marilla. Det er derfor nok for den, som ønsker at ned[illegible] Statens Autoritet, at agitere for almindelig „Valgstrejke“. [illegible] Dag, Arbejdernes store Mas[illegible] klærer, at de ikke ønsker at [illegible] Deltagere i Valgkomedien, [illegible] Staten moralsk lammet, saa [illegible] som dens vigtigste Organ, R[illegible] dagen, ikke er et Udtryk for [illegible] folkningens Ønsker. Den, der lever den Dag, vil nok faa at se, medens det i Fortiden var saadan, at den, der havde været i Fængsel, ikke havde Stemmeret, saa maa n[illegible] den vandre i Fængsel, som ik[illegible] vil stemme!

En Historie om gam[le] og ny Tid.

En Mand, bevæbnet med Ø[illegible] stormer forbi Sokrates.

En Forfølger raaber: „Se[illegible] ham! Stop ham, det er en Mo[r]der!“

Den gamle Filosof tager in[gen] Hensyn hertil, men gaar roligt [vi]dere.

„Naa,“ skriger Forfølgeren, **hvorfor standsede du ham ikke? Jeg sagde dig jo, at det var en Morder.**“

„En Morder? Hvad er en Morder for noget?“

„Din Tosse! Naturligvis en, der har myrdet!“

„Naa — en Slagter!“

„Nej, Idiot! En Morder er en, der har dræbt et andet Menneske.“

„Aha, — en Soldat!“

„Nej, nej, en som i Freds[tid] dræber andre.“

„Naah, saaledes — en Skarp[ret]ter?“

„Nej, nej, nej — det er en, [som] dræber sine Medmennesker i [de]res eget Hjem.“

„Aah, nu forstaar jeg det — [en] Læge.“

„Nej, nej, nej — — —“

* * *

To Tusinde Aar senere komm[er] en Mand med gnistrende Øjne h[en] til en Betjent, idet han peger p[aa] en Mand, der fredeligt sælger A[vi]ser paa Gaden, skriger han: „[Ar]rester ham! Arrester ham! D[et er] en Anarkist!“

Betjenten stirrer fjoget paa [ham], og en tredie Mand spørger for[bav]set: „En Anarkist — hvad er [det] for en?“

„Et samfundsfarligt Menne[ske], der taler mod Lov og Autoritet, og som myrder andre Mennesker.“

„Naa saaledes — en Kapitalist —“

„Nej, vist ikke, en Dagd[ri]ver — en —“

„Aah, en Officer?“

„Nej, en permanent Arbejd[sløs], en der lyver og bedrager og lo[ver] alle et Paradis!“

„Ja, [illegible] De [illegible] en Præst?"

„Nej, nej, aldeles ikke! Det er et Menneske, der har besluttet at erobre hele Verden, [illegible] som det saa skal koste Strømme af Menneskeblod."

„Ja, nu forstaar jeg Dem endelig. De mener en Diplomat?"

„Nej, nej, nej [illegible] noget ganske andet [illegible] Menneske, som [illegible]

[illegible] Baggrunden, [illegible] og smuk, [illegible] dette en blaa Himmel med en straalende Sol, som varmende kaster sine Straaler ned over dette prægtige Landskab. I disse Omgivelser, hvor du er født, som du har kendt fra Barn, det er dette, som man kalder dit Fædreland. Dit. Hører du: dit!

Jeg spørger dig: Hvem tilhører dette? hvem ejer dette Korn? hvem

*

A. Rethel: Dødens Indtog (Træsnit).

Broder!

H[illegible] Ha[illegible] du aldrig stillet dig selv dette Spørgsmaal, naar den Stund i dit Liv er kommen, da du skulde i Kongens Klæder? [illegible] tænkt dette, men [illegible] med en [illegible] mod det, som [illegible] Arbejdets Tra[illegible] dig [illegible] for engang at komme for [illegible] Fædrelandet mod Fjenden" [illegible] du [illegible] Hvad [illegible] at [illegible] skete [illegible]"

[illegible] Landet [illegible] stille, ensformige Liv og herind til den store [illegible] Som kommer herind [illegible] Stænd[illegible]skaber, med din Præst [illegible] Ord fra Kontoret, [illegible] endnu [illegible] Øren, du, som er hildet i [illegible] skal være Soldat for [illegible] Fædreland. Ved du [illegible] Hør mig.

[illegible]

raader for disse Jorder? og du maa svare mig: Min Husbond, Godsejeren!

Broder! Naar du skal være Soldat, saa siges der, at det er for at forsvare dit Fædreland; men se, det som ligger her foran dig tør du jo ikke kalde for dit, du tør kun træde der saalænge, indtil Husbonden jager dig bort. Skal du da være Soldat for at forsvare Godsejerens Jord? Ja! saaledes lyder Svaret. Men hvad skylder du denne Mand? Skylder du ham saa meget, at du skal ofre en Del af dit Liv for at lære at myrde eller selv blive myrdet. Nej. Hvor mange af din Stand er og bliver ikke skamslaaet af Storbønderne, du er maaske selv blandt disse, og er I ikke alle underkastede Husbondernes Vilkaarligheder. Hvorledes kan I kæmpe for ham, for det han kalder sit, som han har røvet fra Eder. Er det ikke at slaa eder selv i Synet. Vaagn op og se eder omkring, kast alt det gamle trællebundne overbord, Livet er stort og rigt, lad kun Eders friske Ungdom blive tilbage og [illegible] slut Eder til os.

Og du Broder, som er vokset op blandt Storbyens Larm og travle Liv, hvis Barndom gled hen i Fattigkvarterets Gaarde og Gader, [illegible] Klæd blev [illegible] at [illegible] og Nød, dit Øje, som kun har set lavt og [illegible], dit Øre, som kun har hørt

Raaheder [illegible] Ord, [illegible] til os. Riv dig ud af denne store [illegible] gladhed, som er [illegible] Ungdom, der ej kender et Maal. Tror du, at vi unge Socialister kæmper for en Løgn? Tror du, at vi, dine Standsfæller, ofrer os for en Sag saa alvorlig, [illegible] en Alder hvor vort Samfund byder os saa mange Midler til at drukne Tanker og Evner, hvis vi ikke følte, at den var stor og rig. Nej og atter nej.

At tale til dig om Fædreland, du som knapt ejer fra Haand til Mund, vil vi ikke; thi du ved allerede, at Fædreland for dig, som det er, er en dundrende Løgn, kun bygget og kun hvilende paa Dumhed blandt dem, som Jorden med Rette tilhører.

Hør os, naar du ved dette, saa kom, hører du, kom, vær med, stil dig blandt os, vi dit Liv til Kamp mod Magten og Uretten og kæmp med os for Ret og Sandhed, kæmp med os mod Kapitalismens Skærmbrædt: Militarismen.

F. E. Jørgensen.

Jeg ser —

— *at* den gamle amerikanske Fagforenings Pave Gompers mener, at han har fundet Aarsagen til Bolscheviksmitten, og dermed mener at have ind skrevet sit Navn i Verdenshistorien. Han har udregnet at Spiritusforbudet er det Onde, der er Aarsag til at Bolschevismen spreder sig. Den tykke Mand fra Socialdemokratiets Redaktion, der for en Tid siden truede Bygningsarbejderne til at begynde at arbejde igen, har altsaa reddet Danmark fra Bolschevismen. Han behøver da vel i det mindste ikke at være bange for at blive udleveret til Ententen.

— *at* de snydige Politikere forbereder sig paa at lade sig vælge igen. Man har i den Anledning udsendt et Forslag om, at de, der vil anerkende dem som Herrer og give sig hen til deres „*Vælde*" og „*Beskyttelse*" paa Naade og Unaade, kan faa Lov at stemme, naar de er fyldt [illegible]

— *at* Lyngsie [illegible] Forening forklarede de borgerlige [illegible] ikke havde det saa let, thi han maatte jo staa *midt imellem Arbejderne og Arbejdsgiverne*. Er det [illegible] ikke lidt dumdristigt [illegible] ham [illegible] Manden bliver betalt af Arbejderne for at virke for deres Interesser, men erkender, at han ikke gør det.

Hedder det ikke [illegible] paa dansk?

— *at* vi igen har faaet et nyt Parti der skal frelse Arbejderne. Venstresocialister kalder man sig. [illegible] at det nye Parti [illegible] skal man ogsaa der have Ledere og Førere [illegible] har gaaet i Skole hos de gamle socialdemokratiske dito, og en ung Socialdemokrat forsikrede mig, at de var ligesaa „*gescheide*", som de gamle. Herom har jeg ikke et Øjeblik tvivlet; men kun paa, at Arbejderne behøver flere partiparlamentariske Partier, som trækker dem rundt ved Næsen.

— *at* de store Julehæfter allerede er udkommet. De ligger og breder sig paa Boghandlernes Diske. Vi har set dem allerede nu, hvor den „*flittige Redaktion*" er [illegible] med at forberede „*Den røde Krig*"s [illegible] „*Den røde Krig*" kommer ikke i Boghandlen; men vil Bjerget ikke komme til Mohamed, maa Mohamed komme til Bjerget. [illegible] spred „*Den røde Krig*"s Julenumer blandt dine Venner paa Arbejdspladsen, paa Møder, i Caféer og andre Steder, hvor der er Mennesker. Det er den største Juleglæde du kan give dig selv. Og næste Gang vi siger det traditionelle „Glædelig Jul", har vi et større og smukkere Julenumer.

Don Pedro

A. Rethel: Dødedans (Træsnit)

[illegible]

Gang at Kol[illegible] praktisere [illegible] den Maade.

[illegible] saa[illegible] som ikke [illegible] Virkelighedens [illegible] dog [illegible] paa Sandsynlighedens Grund. Men alle ved jo nok at den her skildrede Udvikling af hans Liv, er den hans Fortalere lægger mindst Vægt paa og helst forsøger at slippe ubemærkede forbi. Man lægger Vægt paa at Jesus var Guds Søn, der skulde frelse Menneskene. At han gennem sin Død sonede al Synd.

Tvivlere og Eritkensere, af hvilke adskillige har ofret hele deres Liv paa at studere i Urskrifterne og det Materiale, som nu kan fremskaffes om denne Epoke af Historien, hævder at denne Personlighed aldrig har eksisteret. Jeg har

[illegible] Historien om Jesus, hersker der endnu Tvivl om [illegible] Spørgsmaalet, kan læse Professor Bengt [illegible]s' Bog om „Kristendommen før og nu" (paa svensk), som delvis behandler dette Spørgsmaal. De Kritiske hævder, at ved denne Afskrivning, som Munkene foretog, har mange Munke givet deres Fantasi frie Tøiler saa at Evangelierne paa denne Maade var i stadig Udvikling gennem Aarhundreder. Hertil kommer at Oversætterne til de forskellige Sprog ofte af praktiske, ofte af moralske Grunde, foretog Forandringer eller Udeladelser. Utroligt er det ikke, at man kan tilskrive en Del Forandringer de samme Motiver, som gælder den socialdemokratiske Idés Fader, Karl Marx lille Skrift: Det kommunistiske Program, hvis første Oversættelse til dansk vrimler af forkerte Meninger og meningsforstyrrende Ord.

[illegible]

Franz von Stuck: Sphinx

[illegible] Skyldning [illegible] Fængslerne deres [illegible] gelsigende Sprog.

[illegible] Skaal jeg udbringe [illegible] ste kristne Menneske [illegible] nedsels[illegible] [illegible] anmode Politiet om [illegible] straffe den frække P[illegible]

Nu [illegible] Forsoningens Fest.

Em[illegible]

Den røde Kløver

Af **Harald Hulting**

[illegible]

[illegible]blaa Himmel, [illegible] [illegible]
[illegible]nde.

Og midt i Midten [illegible] [illegible], alene, kun [illegible] [illegible].

Deres Øjne mødte[illegible], og [illegible] [illegible] rugende Længsel i Blikket. [illegible]rne pressedes mod hinanden og en sitrende Skælven gennemfor de[illegible] Legemer.

Og Solen skinnede mildt, Humlebien kyssede den røde Kløver og spillede paa sin Bas. Det var Sommer, og ingen Sommer var som den Sommer, da de to Mennesker fandt hinanden.

•

Den røde Kløver blomstrer. Dens Kærlighedsleg med Humlebien er atter begyndt, og rundt omkring staar smaa Kløverplanter, Frugten af sidste Aars Elskovsrus.

Ja, for det er Sommer. En Kvinde sidder i Kløveren, den Kvinde, som sidste Aar fandt Lykken.

Et lille Barn ligger i hendes Fang, hun ser paa det med Ømhed, men der er Smerte i Blikket, for „han", Barnets Fader er borte, thi den Sommer, som gik under saa megen Lykke, endte med Ulykkens sorgtunge Dage.

Menneskene havde rejst sig som Vilddyr mod hverandre.

Det var Krigen, der kaldte. Og vi *har* saa mange Pligter, kun ikke Pligt til at være lykkelig.

Manden maatte bøje sig for Fædrelandspligten, det havde hans Moder lært ham fra lille Barn.

Saa var han draget bort fra Kvinde og Barn, fra Barnet som endnu ikke kunde reflektere over Tilværelsen, fra Kvinden, der kunde reflektere og ikke gjorde det, men kun følte en dump svidende Smerte.

Og dog brummede Humlebien sin Sang og Kløveren blomstrede.

• • •

Over Jorden laa Sneens Dække. Ingen Rødkløver løftede sit Hoved mod Lyset og ingen Humlebi kyssede dens Læber. Der var Vinter i Naturen og der var Vinter i den Mands Sind, som stod og stirrede ud over Snemarken.

Her havde de siddet, her havde han fundet Lykken og her havde de lagt gyldne Planer for Fremtiden.

Nu var alt forbi, hun var død, Barnet var dødt og hans egen Sjæl var Døden nær.

Han begyndte at gaa rundt i Ring, han mumlede noget, og hele Tiden det samme: De har skændet hende, før de dræbte hende, Barnets Hoved knuste de.

Han glemte helt sig selv, glemte at han med blodskudte Øjne var [illegible] fra Fjenden, og glemte den [illegible], hvormed han havde [illegible] Kvindernes Børner og [illegible] Grund.

[illegible] var det kun [illegible], de [illegible], hans Moder [illegible]

[illegible] han, var det hele ikke [illegible]

[illegible]

[illegible]

Krigens Følgesvende.

Min Religion.

—✱—

Du skal ikke tro blindt paa, hvad jeg siger, thi det er at tro paa min Autoritet; men tænke derover og se, om der findes Raad, der naar du følger dem, kan tjene til dit bedste.

Der var engang en hellig Mand, der spurgte mig: „Men tror De da slet ikke paa Gud?" Og jeg svarede: **„Jo, vist gør jeg saa. Jeg har selvfølgelig min Gud, saavel som De har Deres. Men min Gud** er ikke noget oversanseligt Væsen, saa stærk er min Fantasi ikke, at jeg kan forestille mig et saadant. Nej, min Gud er mig selv, og min Religion er Tilfredsstillelsen af denne Guds Krav. Kravet er Lykken — Glæden ved Livet. Det kan jeg imidlertid ikke opnaa uden Kamp mod Samfundet, fordi Samfundets Ret, d. v. s. Samfundets Magt, og mine Krav til Livet er i Modstrid med hinanden. Undlod jeg at kæmpe, opgav jeg dermed Kravet om Lykke. Men et Liv uden Haab om Lykke er for mig værre end Døden. Følgelig nødsages jeg til enten at begaa Selvmord eller slaas med Samfundet. Og da jeg hænger ved Livet, **foretrækker jeg det sidste. Kampen bliver altsaa for mig en Religion, Idealet bliver min Uafhængighed af Samfundet.** Dette, ser jeg, kun kan naas ved Anarkiet, derfor bliver Kampen for Anarkiet den Maade, hvorpaa jeg dyrker min Gud."

Jeg er Idealist, netop fordi jeg er Egoist. Alle er Egoister, derfor er alle ogsaa Idealister. Naar et Menneske, som, for at hævde sit „Jeg", har kæmpet for en „stor" Sag, naar Resultater og bliver anerkendt som „Jeg" svinder som Regel hans Radikalisme. Hans Interesse for den store Sag svækkes. Han faar andre Idealer og andre Interesser, som ikke mere passer sammen med de Menneskers, han før havde fælles Ideal med, fordi deres Sag ikke mere er hans. Hans Idealer bliver mindre, fordi han mangler mindre i at føle sig tilfreds.

Selv de værste Idealistiskede har selv altid været Idealister. For Karl Marx var Materialismen et Ideal — en Religion, fordi han ved [illegible] forkyndte den [illegible] [illegible] hævde sit „Jeg". Han [illegible] Idealets Magt, [illegible] [illegible] Marx [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Religion, var „Egoismen" en Religion. For Kapitalister, der skraber Penge sammen, er Rigdommen en Religion, fordi han ved dens Hjælp hævder sit „Jeg". Ja, selv for den religiøse Martyr, hvis Gud ikke er af denne Verden, er Religionen en Kamp for en ganske jordisk Gud, nemlig hans eget „Jeg". Han dyrker en himmelsk Gud, fordi det tilfredsstiller ham at tro, at hans egen aandelige Habitus derved engang vil naa at finde Lykken i den himmelske Guds Rige, ligesom vi Anarkister mener at finde den i Anarkiet, Marxisterne i Socialismen og Kapitalisterne i Kapitalen.

Religionen er et geografisk Spørgsmaal sagde Rousseau. Religionen er et individuelt Spørgsmaal, siger vi, idet hver danner sig sit eget Gudebilled efter sit eget Hoved og sine egne Interesser. Den Vilde, som selv skærer sit Gudebillede ud af Træ, tilbeder det, saa længe han tror det i Stand til at vaage over hans Velfærd. Indser han det modsatte, hugger han det til Pindebrænde og laver sig et nyt. Ligeledes med os andre. Vi dyrker det Gudebillede, der for Øjeblikket passer bedst til vore Interesser. Mister vi Interessen for et Gudebillede, giver vi det sin Afsked og laget os et nyt. Naar en Mand ikke mere gider skrabe Kapital sammen, fordi han ikke behøver mere for at tilfredsstille sig selv [illegible] [illegible] [illegible] han sig en ny Religion. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

smil til mig, smil, et eneste lille Smil.

En Kirkeklokke begyndte at ringe. Den kaldte ham tilbage til Virkeligheden. Hvad er det, hvorfor ringer de?

Jo, det er jo Jul. Os er en Frelser født. Ha — hvorfor har han ikke frelst os fra dette — Det er sandt, det er jo i hans Navn vi myrder.

Men jeg vil have Hævn, Hævn, Hævn, blodig Hævn.

Paa hvem vil jeg hævne mig, hvem har Skylden.

Jeg har Skylden, alle har Skylden, alle Mennesker maa lide for den. Alle har Skylden — ingen har Skylden.

Han retter [illegible] og [illegible] et forvildet Blik [illegible] over den hvide Snemark, [illegible] [illegible] frem, retter den mod [illegible] [illegible] trækker af.

[illegible] Sneen, det [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Kløver.

Jorden og vel ogsaa paa de andre Kloder i Verdensrummet. Og de taler om en udødelig Aand nos Mennesket, som, efter Livets Afslutning, skal leve videre i Helvede eller Himmerig, eller maaske kun som et usynligt Gespenst svæve omkring i Rummet. Men hvad er vel Aand? Stof er det jo ikke. Vi mener, det er Tanker. Men hvad er Tanker vel andet end Udtrykket for en Virkning af Organismen? „Aand er den skabende Kraft for Tanken“, vil man maaske svare, „det vil sige det, som gør Tanken i Stand til at skabe mere end de Indtryk, den fik!“ Ja, hvorledes kan den ellers afgive mere end de Indtryk, den modtog? Et Spejlbillede er jo kun en tro Kopi af det, som afspejler sig, og faktisk har jo Menneskeaanden skabt andet, end hvad den modtog af Indtryk. Og da der jo ikke kan tænkes noget aandeligt Stof, kan Aanden jo ikke, som de materielle Legemer, vokse ved, at den tager Næring til sig. — I aandelig Forstand vel at mærke. Eller skulde der mon virkelig gives et saadant aandeligt Stof? Vi kan spørge: „Men hvad er i det hele taget Stof?“ Ja, her slutter vor Viden; thi længere rækker vor Aand ikke. Men hvorfor rækker den ikke videre? Fordi Forskningen endnu ikke har naaet at opklare Grundprincipperne for Livets og Materiens Tilstedeværelse. Aah! — saa kan vi jo atter gaa videre i vore Betragtninger; thi det beviser jo netop, at det er Forskningen, hvoraf Aanden henter sin Næring. Aanden bliver saa atter kun Tanken, og Tankens Virkning, Reflekser af de Indtryk, Organismen modtog. Thi det Tanken udretter, naar den skaber, er jo saa kun at skille eller sammensætte de Indtryk, Forskningen giver. Med andre Ord: Nyskabelsen gror op af Forskningen. Aandens Kraft er altsaa nu reduceret til kun at være sammensættende. Men til at sammensætte hører ingen aandelig Jordbund; kun Maskineri. Og Maskineriet er ikke aandeligt, men materielt. Det er sat i Gang ved fysiske Kræfter. Men naar Aanden saaledes kun er en Følge af Materien, saa ophører jo Muligheden for, at den skulde være udødelig og kunne eksistere efter Legemets Død. Og selv om den nu virkelig var noget mystisk *„noget“*, der sad inde i Hjernen og efter Døden kunde fare ud, saa bliver dette mystiske *„noget“* til slet intet, naar man tager i Betragtning, at det hverken kan modtage Indtryk eller udtrykke sig, da dets Organer jo blev tilbage i Legemet. Og naar den ikke er Stof, og heller ikke har Muligheder for Indtryk eller Udtryk saa bliver den jo ingen Ting, og ingen Ting er intet: Aanden er altsaa efter Legemets Død *„intet“*. Saa blev vi af med Aanden. Men nu den levende Gud? Ja, hvad er Gud? Gud er Aand. Men naar Aand er *„intet“*, og Gud er Aand, bliver jo Gud ogsaa til intet.

Himmelguden forsvinder saaledes samtidig med den udødelige Aand. Tilbage bliver den jordiske Gud, hvoraf hvert Individ har sin. Retten for hver især til at dyrke ham, er min Religion og Anarkismens Maal.

Jul.

Lyder fra Kirkerne: Vagt i Gevær!
og mønstres for Alvor den hellige Hær?
Er Staben samlet i alle Grader:
Biskopper, Præster, Missionen fra Gader?
Dundrer de Klokker som Artilleri —
Er Freden forbi?

Ak, det er den hellige Julenat
Vorherre han lod sig føde!
Om Krybben igen en Revy er sat,
men Hyrder og Konger er døde.
Snart slukkes Lyset bag Kirkens Rude —
Er Krigen alt ude?

Ja d e n Krig er ude, d e n Krig er slut.
Det kommer der af at Staben er bange;
den mangled nok Troen, og vaadt var dens Krudt,
den tog ej en eneste Rigmand til Fange!
Paa Apostelens Plads staar en Desertør —
Hvor er Modet fra før?

Ak, det er den hellige Juledag
Vorherre os ønsked til Baade!
Men hvad har de gjort ved h a n s Fattiges Sag,
hvordan fik de Rige h a n s Naade?
Blev han forraadt, lod igen de ham binde —
Saa er Tiden inde!

Saa raaber vi an h a n s fattige Hær
Og kendes fra alle fra fjærn og nær:
Fiskere, Tømmermænd, Folket i Pjalter!
Og Hæren synger hans hellige Psalter:
Rigdom er Brøde! Freden maa vige,
det er Tid at krige!

I. I. Ipsen.

Ungsocialistiske Studiekredse.

I Ungsocialistisk Forbunds Program hedder det, at Oplysning om Socialismen bl. a. skal søges udbredt gennem Studiekredse. Nægtes kan det ikke, at vi i nogen Grad har forsømt denne Side af Arbejdet. Det er derfor en god Nyhed, at man i Aar har besluttet at starte en Række Studiekredse med forskellige Emner. Begyndelsen gøres af Nørrebros Afdeling med 3 Kredse med følgende Emner:

1) Socialøkonomi.
2) Syndikalisme.
3) Anarkismens Udvikling (Proudhon, Bakunin, Krapotkin)

Meningen med disse Kredse er ikke at danne særlige Diskussionsklubber, men ved Samlæsning at give beskedent Kendskab til den Literatur, der findes om de forskellige Emner, naturligvis i Forbindelse med Diskussion. Muligvis vil man give Deltagerne skriftlige Opgaver for at faa dem med, der har vanskeligt ved at deltage i de mundtlige Forhandlinger.

Det er Meningen, at hver Kreds kun skal bruge 10—12 Aftener til at gennemgaa Emnerne. Det bliver derfor kun en Mundsmag, der kan gives Kredsens Deltagere, og skal Arbejdet overhovedet faa nogen Betydning, maa den enkelte selv fortsætte dér, hvor Studiekredsens Vejledning hører op.

Vi mener, at Studiekredsarbejdet er af ganske overordentlig Betydning for Bevægelsen og ønsker, at Kammerater ne Landet over vil betragte disse Linier som en Opfordring til overalt, hvor en Kreds kan samles om vore Emner, at tage Sagen op. Tre Ting er nødvendige, og i følgende Orden: vaagne Deltagere, en nidkær Leder og lettilgængelige Bøger. Vejledning med Hensyn til Bøgerne og Planen i Arbejdet kan som Regel faas ved Henvendelse til *Studiekredsudvalget, Ung... Forening, Vesselsgade 7, Kbhvn.* ...

Ungsocialistisk Forbunds ...
—Valby Afd. paabegyndte sin ...
cirkel Torsdag den 27. Novbr ...
net er for den førstkomme...
Samfundsøkonomi. Studiekre...
des af Knud Korst. Der har ...
10 Deltagere og Møderne ...
om Torsdagen Kl. 8 i Café „Nr...
berghus“.

Sociale Eventyr

Af Utopisten

I.

Da Køkkenet erklærede Dagligstuen Krig.

Julenat kan alle Ting tale, ...
et Sagn; men hvad de kan ...
det kan de i Virkeligheden ...
Aaret, det kommer kun an p...
man kan forstaa, hvad de ...
Man maa have lært deres S...
Men har man det, saa kan man ...
saa fortælle, hvordan det *gik til,*
Køkkenet erklærede Dagligst...
Krig.

Denne Begivenhed indtraf ...
uventet; man havde længe v...
at det maatte komme. Køk...
havde Overproduktion og tra...
til forøget Afsætning. Dagligs...
en, eller som den yndede at ka...
sig: Salonen, kunde eller vilde ...
ke udvide Markedet for Køkk...
men henviste til Spisestuen, ...
man imidlertid led under en E...
ringskrise og sagde, at Sam...
burde udvise større Sparsom...
lighed hvilket var en Skose ...
lonen, som almindeligvis gik ...
have øget sit Luksusforbr...
over alle Grænser.

Krigen vilde efter et ga...
Chatols Beregning komme ...
omspænde hele Huset. Lige...
ten var forstyrret. Der her...
udbredt Misfornøjelse i Kælde...
hvor man forlangte at ko...
ovenpaa — et ganske urim...
Forlangende, sagde Chatollet. ...
pe paa Loftet var Forholdene ...
genlunde bedre end nede i K...
ren, hvor man altid raab...
mere Valgret; men Histo...
verne beretter, at et Skab, s...
endt paa Loftet, rent ud hav...
klæret, at det brød sig ikke o...
lige og almindelige Valgret. ...
bet vandt stærk Tilslutning ...
pe, hvor man gennemgaaende ...
Idealister.

Saa brød Krigen ud efter ...
legram fra den øverste Køkk...
de til Salonen. Der fortælles ...
nere, at Ildpusteren havde ...
sket Telegrammet og givet d...

[illegible] Ansttog, [illegible] S[illegible]en [illegible] nødt til at svare groft. Mobiliseringen [illegible] i fuld Gang. Komfuret fyrede op til det blev gloende, [illegible] i Dagligstuen bevarede Kaminen længe en [illegible] Kulde. Medens man her [illegible] noget langsom, forberedte Køkkenet i stor Hemmelighed nye Krigsmetoder. Man havde ogsaa en Fordel i den Omstændighed, at revolutionære Idéer havde faaet Indpas i Dagligstuen, hvor mange paastod, at alt gik for gammeldags til; saaledes havde Klaveret krævet Indførelse af 8 Timers Normalarbejdsdag over det hele, og hertil protesterede kun Taffeluret, som sagde, at nu var det en Gang vant til at arbejde 24 Timer i Døgnet, hvilken Udtalelse medførte, at Taffeluret paa et offentligt Møde blev stemplet som Skruebrækker, hvorimod ingen drog dets Fædrelandskærlighed i Tvivl.

Chatollet fik Ret: det blev en Krig over hele Huset. Kun Soveværelserne erklærede sig for neutrale. Fjendtlighederne aabnedes i Entreen, som havde nægtet Køkkenet Tilladelse til Gennemmarsch; men Brændeøksen slog paa, at Magt var Ret, og at man ikke kunde tage Hensyn til uinteresserede Individer. Derefter flaaede den Tapetet af Entreen, brækkede Knagerne ned og sparkede Dagligstuedøren ind. Laasen var slidt fra tidligere Lejligheder.

Allerede da Fjendtlighederne havde varet en Dag — og de varede i over fire! — var man paa det rene med, at det blev en dyr Historie. Det internationale Samkvem mellem Stuerne standsede, og der blev Nødstilstand ogsaa hos de udenforstaaende. Inde paa W. C., hvor Nationalfølelsen var stærk, befæstede man sin Neutralitet af Frygt for Overfald fra Køkkenet, med hvem mange øvrigt sympatiserede; saaledes erklærede Skiddenposen sig aabenlyst for Tilhænger af den øverste Køkkenhyldes Erobringspolitik, som den fandt stemmende med sine egne reformatoriske Idéer. Skiddenposen havde en Gang været revolutionær, [illegible] nu var den repræsenteret i Re[illegible]en og allerede med det be[illegible] W. C. System. [illegible] [illegible] havde aflagt Be[illegible] [illegible] Stigmarkerne i Entreen [illegible] at de overalt [illegible] [illegible] Folkeliv, [illegible] Paraplyer og andre [illegible] blev beslaglagt til Kø[illegible]

[illegible]

[illegible] Krigsforlise. [illegible] pakkede mange velstaaende Møbler sammen og gik over Gaarden [illegible] for at komme bort [illegible] en gammel Kakkelovnsfigur holdt Stand og udtalte, at Salonen havde en Kulturopgave og ikke kunde overvindes af Barbarer. Men hele den ene Ende af Salonen lignede snart et Pulterkammer. Selv Skiddenposen sagde til sidst, at det var ækelt, og at de skulde hellere holde op. Men de var saadan indfiltrede i hinanden, at de kunde ikke. Et engelsk Herreværelse, som var det Dagligstuen til Hjælp, revnede i Betrækket, men blev alligevel ved at sige all right! En større Sal med Billard trak sig ud af det paa Grund af russisk Karambolage. Endelig indfandt der sig en amerikansk Gyngestol, som tilbød at vippe det hele i Orden igen, og det gjorde den. Ud paa den fjerde Dag var det klart, at Køkkenet i Længden ikke kunde staa sig, trods Bistand fra en tyrkisk Sovesofa og en Del andre udtrangerede Effekter. Desuden led Køkkenet under indre Uroligheder; Hyldrækken gik itu, og et antikt Stel af Potsdammer-Hof-Porcellæn faldt ned med det Resultat, at det ikke lod sig klinke.

Man enedes tilsidst om at holde op og reparere Entréen paa fælles Bekostning, da den var ganske uskyldig i Slagsmaalet. Køkkenet, som havde begyndt, blev straffet med, at man i længere Tid lukkede af for Vandet; og en gammel Huggeblok, som under Krigen havde spillet en stor Rolle, gik i Spaanerne og forlod Militæretaten.

Efter Fredsslutningen vedtog man overalt at indføre Frihed, Lighed og Broderskab. Men det viste sig, at Krigen havde skabt almindelig Demoralisation; et Par kristelige Skilderier i forgyldt Ramme mente ligefrem at man nærmede sig Verdens Undergang (Jeremias 6. 13.). Autoritetstroen var nedbrudt; alene det, at Køkkenstolen var bleven enbenet under Krigen, svækkede Respekten for de gamle Institutioner. Det [illegible], at Skiddenposen havde søgt Forbindelse med Ku[illegible] og opgivet den sociale Revolution til Fordel for en [illegible] Brændselforretning. Moralen var i Forfald; en [illegible] en af Reolerne i Herreværelset [illegible] højlydt, at [illegible] [illegible] ikke respekteredes mere. Kun [illegible] paa W. C. [illegible] man [illegible] [illegible] [illegible] Valgdagen [illegible] Ende paa Røret.

[illegible] [illegible] Næste Dag faldt Menneskene sammen om Tingene.

Her [illegible] fortrædeligt, sagde den ene.

Ja, [illegible] sagde den anden.

Bare Verden vilde lade gør [illegible] Stand.

Det gør han ikke i disse Tider; vi maa stole paa Vorherre!

Og det gjorde de. Men Værten lod ikke Huset gøre i Stand, og Vorherre heller ikke. Derfor ligger det hen endnu, som da Køkkenet førte Krig mod Dagligstuen.

Fra Centralkomiteen.

Forbundet har gennem Urafstemning vedtaget at deltage i Konferencen i Stockholm d. 8.—10. December. Som Repræsentant valgte Medlemmerne Charles Rasmussen. Det vigtigste for os er, at der vil blive Lejlighed til at konferere med de to Broderforbund, der ogsaa sender Repræsentanter. Sveriges ungs. Parti har for sit Vedkommende indbudt til Forkonference Dagen iforvejen.

Vi undlader ikke at udtale vort stærke Haab om, at dette Møde maa bringe gode Resultater og vore Tanker vil i de Dage være i Stockholm.

Afdelingskassererne bedes indsende Penge for modtaget Materiale. Agitationen koster Penge. Ligeledes gør vi opmærksom paa, at der eksisterer noget, der hedder *„Den røde Krigs Pressefond.* Bladet kan jo paa det nuværende Tidspunkt ikke svare sig og det vilde derfor være et glædeligt Fremskridt, dersom vore Venner i Provinsen i lige saa høj Grad bidrog deres til at betrygge *„Den røde Krig“*, som Ungsocialisterne i København.

Gnister.

Har du læst I. I. Ipsens Pjece: *„Breve fra Utopister?* Alle berømmer den.

Alfred Mogensen, der fik 8 Maaneders Forbedringshus for at have opmanet til at nægte at være Soldat, løslodes d. 2[illegible] Novbr. Mange Kammerater mødte ham ved Fængselsporten. Torsdag den 27. Novbr. fejredes Velkomstfest for ham paa Læsestuen i Vesselsgade. Alle [illegible] Læsestuen kunde rumme, var mødt op, og Sange, Deklamation og [illegible] hjalp til at løfte Stemningen. Vi byder Alfred Mogensen Velkommen ud til Friheden.

[illegible] *Kammerater* [illegible] en [illegible] stærk Organisation at de [illegible] [illegible] et Dagblad. Bladet, der skal udsom[illegible]

me i Milano, har faaet Navnet *„Umanita Nova“* (Den nye Menneskehed). Den gamle Frihedskæmper Enrico Malatesta har lovet at være Redaktør for den nye Avis.

„Den røde Krig“ kan fra 1. Januar bestilles paa Landets Posthuse. Vi har truffet denne Overenskomst med Postvæsenet fra 1. Januar. Interesserede opfordres til at tegne Abonnent.

Enhver Kammerat og enhver Ven af den revolutionære Anarkisme maa føle sig forpligtet til at sprede *„Den røde Krig“*. *„Den røde Krig“* er ikke nogen Familie Journal. *„Den røde Krig“* kæmper for et stort og skønt Ideal — men er det ikke ogsaa Idealer vi mangler?

Hvem kan hjælpe? Til Benyttelse i en Studiecirkel om Syndikalisme har vi Brug for nogle Ekspl. af *Thom Manss: Hvorfor jeg er Syndikalist“* og den efter Friedeberg bearbejdede Pjece: *„Syndikalismens A. B. C.“*. Da de ikke findes i nogen Litteraturcentral, beder vi den eller de Kammerater, der skulde ligge inde med omtalte Pjecer, hurtigst muligt sætte sig i Forbindelse med Emil Manus, Læsestuen, Vesselsgade 7, St. København. Kammerater i Provinsen bedes tilsende os evt. Ekspl. Betalingen skal følge pr. Omg.

Fra Holland kommer Meddelelsen, at den gamle anarkistiske Kæmpe *F. Domela Niewenhuis* er død i en Alder af 73 Aar.

Vi skal i næste Nr. gøre rede for *Niewenhuis* Betydning for Anarkismen og de anarkistiske Idealer. En helstøbt Personlighed er gaaet bort og vil efterlade et stort Savn indenfor vor Bevægelses Rækker.

Til Repræsentanterne,

der deltager i Kongressen i Stockholm den 8. Dec. 1919

Hermed sammenkaldes de Repræsentanter, tilhørende de ungsocialistiske og syndikalistiske Organisationer, der deltager i den skandinaviske Kongres til en Forkonference Søndagen d. 7. December Kl. 11 Form. i Folkets Hus i Stockholm. Værelse 11.

Ved denne Konference vil de paa Kongressen opstillede Spørgsmaal blive behandlet.

Repræsentanterne bedes sende Meddelelse om Deltagelse til *Ragnar Sta[illegible]* Adr. *[illegible]* [illegible] *Ø[illegible]gatan 48*.

Fuldmagter til Kongressen bedes forevist ved Indgangen.

[illegible]

[illegible]

Endnu vil vi kæmpe.

Af Ivan Turgeniew.

Hvilke Smaating formaa dog ikke at forandre et Menneskes Stemning fuldstændig!

Hensunken i dybe Tanker gik jeg engang paa en Landevej. Trykkende Anelser pinte mig og en Modløshed havde fuldstændig magtstjaalet mig.

Jeg saa op og stirrede fremad ... for mig, mellem to Rækker høje Poppeltræer, løb Landevejen snorlige ud i det fjerne.

Og derhenne, netop paa denne Vej, omtrent ti Skridt borte fra mig, omstraalet af den lyse, straalende Sol, hoppede i Gaasemarsch en Spurvefamilie, sorgløst, fornøjet og ubekymret.

Mærkeligt, — en af Sværmen bevægede sig med nogle pudsige Rejehop omkring, spilede Vingerne ud og kvidrede saa glad og fornøjet og bekymrede sig om ingen Verdens Ting.

Og oppe i Luften kredsede en stor Rovfugl, der maaske netop havde den Hensigt, at bemægtige sig den lille Spilopmager.

Jeg saa paa det hele og kunde næsten ikke lade være at le, og alle de sørgmodige Tanker var som forsvunden. Jeg følte igen Mod, Modstandskraft og Livslyst.

Gid der ogsaa over mig svæ... de en Rovfugl ...

Endnu vil vi kæmpe — ogsaa med Djævlen!

Jesus Kristus.

I uendelige Tider og af Millioner af Mennesker er Kristus blevet dyrket som Gud. Millioner og atter Millioner af Lovtaler om hans Karakter og Væsen, er blevet holdt af Præster og Lægmænd, alle har de prist ham i en Maalestok, som kun Sprogets Begrænsning og Ordenes Fattigdom satte en Grænse for, naar det kom an paa at prise hans Fuldkommenheder.

Da det kom an paa at lovprise ham, var det umuligt at bruge Overdrivelser.

Billedhuggeren, Skjalden og Maleren udtømte deres Snille paa Gengivelsen af Sædemanden, der faktisk var alle Verdeners Skaber.

Hans Visdom vakte Verdens Forundring, hans Lidelser, dens Medlidenhed og hans Opstandelse og Himmelfærd dens Forbavselse.

Han betragtedes som et fuldkomment Menneske og en uendelig Gud. Man troede, at Evangelierne indeholdt hans Livs fuldstændige Historie, hans Ord og Værk, hans Død, hans Triumf over Graven og Tilbagevenden til Himlen. I uendelige Tider er hans Fuldkommenhed, hans Guddommelighed blevet forsvaret med Ild og Sværd.

Alteret blev til Skafot — Kirken til et Fængsel — et Torturkammer.

Kristi Historie fortalte Mødrene til deres Børn. I de fleste Tilfælde var hans Historie, Begyndelsen og Slutningen paa Opdragelsen. Det var gudløst at tvivle, skændigt at fornægte.

Himlen var Troens Belønning og Helvede dens Ikketroendes Bestemmelsessted.

Det saakaldte Samfunds Krætter var rettet mod Forskningen. For Tanken var al Plads lukket. Paa alle det kristne Samfunds Veje var opstillet Afvisere af Kristne, paa hvis Sider store Plakater var opslaaet, hvor man læste „Ingen Gennemgang“ — „Adgang forbudt“. Sjælens Vinduer var mørke — Døren havde man laaset. Lys, betragtedes som Menneskeslægtens Fjende.

I disse kristne Aar blev Troen belønnet med gode Stillinger i Samfundet, Velstand og Magt. Troen var Vejen til Magt og Ære. Det Menneske, der forskede, var en Sjælefjende, en Sjælemorder. Trosbekendelsen barrikaderedes paa alle Sider — for oven var Himlens Herligheder, nedadtil Helvedets Gru. For Troens Vaabendragere var Medfølelse fuldkommen fremmed. Kun Forrædere imod Gud oprørtes over Mordet paa en Vantro. Den troende Kristen var en Vild. Hans Motiver var grumme og i Sammenligning med ham var alle andre Laster velgørende. Drankeren var bedre Medborger end Helgenen. Den liderlige Sjæl og Skøgen stod Humanitet meget nærmere end dem der behagede Gud ved at forfølge sine Medmennesker.

Det Menneske som tænkte og iklædte sine Tanker i Ord, blev kastet i Fængsel — slæbt paa Skafottet eller paa Baadet.

Den alvorlige Kristne var forrykt. Hans eneste Opgave var at redde sin Sjæl. Han foragtede alle Nydelser. Han troede at hans Natur var fordærvet og at hans Begær var gudløst.

Han fastede og bad, forraadte Hustru og Barn, torterede sig selv og søgte gennem at udholde Plager at vinde Kronen — — — —

Robert Ingersoll.

Brevkasse.

Redaktionen har maattet udskyde følgende Artikler: Revolutionens Forkæmpere. Kampen mod Militarismen af Aksel Petersen. Veje til Maalet. Gaar det an? m. fl. Grunden er Pladsmangel.

Ved Lodtrækningen blev følgende Nr. udtrukne: 498 (2), 690 (5), 600 (3), 718 (1), 192 (6), 434 (3), 303 (7).

Gevinsterne kan afhentes hos Mary Sorensen, Annagade 15², Aarhus, inden 15. December.

Styrelsen.

Udgivet af Ungsocialistisk Forbund, Danmark

✱

Redigeret af en Komité.

✱

Redaktionens Adresse: Vesselsgade 7, St., København N.

✱

Ekspedition: Vesselsgade 7, St., København N.

✱

Ansvarlig overfor Presseloven: Gundorf Møller.

Nationaltrykkeriet, København.